

Bruselj, 1. junij 2017
(OR. en)

**Medinstitucionalna zadeva:
2015/0287 (COD)**

9901/17
ADD 1

JUSTCIV 137
CONSOM 246
DIGIT 157
AUDIO 84
DAPIX 224
DATAPROTECT 111
CULT 83
CODEC 968

DOPIS

Pošiljatelj:	predsedstvo
Prejemnik:	Svet
Št. predh. dok.:	9641/17 + ADD 1
Št. dok. Kom.:	15251/15
Zadeva:	Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o nekaterih vidikih pogodb o dobavi digitalnih vsebin (prva obravnava) – splošni pristop

V prilogi vam pošljamo kompromisno besedilo členov in številnih uvodnih izjav navedenega predloga, ki ga je predlagalo predsedstvo, da bi Svet (pravosodje in notranje zadeve) na zasedanju 8. in 9. junija 2017 sprejel splošni pristop.

Spremembe glede na besedilo predloga Komisije so označene s **krepkim tiskom**, črtani deli pa z (...). V opombah se **krepki tisk** uporablja tudi za označevanje ključnih besed.

V opombah k besedilu se uporabljajo naslednje okrajšave:

- **„direktiva o pravicah potrošnikov“**: Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta

 - **„Splošna uredba o varstvu podatkov“**: Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov)
-

Člen 1

Predmet urejanja

Namen te direktive je prispevati k pravilnemu delovanju notranjega trga in hkrati zagotavljati visoko raven varstva potrošnikov¹ z določitvijo skupnih pravil o nekaterih zahtevah v zvezi s pogodbami med dobavitelji in potrošniki:

- za dobavo digitalnih vsebin **ali digitalnih storitev (...)**, zlasti pravila o
- skladnosti digitalnih vsebin **ali digitalnih storitev** s pogodbo,
- pravici do povrnitve škode v primeru neskladnosti **ali nezagotovitve dobave** in načinih uveljavljanja te pravice ter o
- spreminjanju **digitalnih vsebin ali digitalnih storitev** in odpovedi **dolgoročnih** pogodb.

¹ V uvodne izjave [uvodne izjave od (3) do (7)] bi bilo treba vključiti dodatne elemente ciljev direktive, kot so navedeni v točki 1 t. i. političnih smernic iz junija 2016 (dok. 9768/16), na primer večjo pravno varnost in zmanjšanje stroškov transakcij, da bi podjetjem, zlasti malim in srednjim (MSP), olajšali prodajo v vsej EU, obenem pa povečali zaupanje med evropskimi potrošniki pri čezmejnih nakupih.

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „digitalne vsebine“ pomenijo podatke, ki so proizvedeni in dobavljeni v digitalni obliki, na primer video **datoteke**, zvočne **datoteke**, aplikacije, digitalne igre in katero koli drugo programsko opremo;²

1a. „digitalna storitev“ pomeni

(a) storitev, ki **potrošniku** omogoča ustvarjanje, obdelavo ali hrambo podatkov v digitalni obliki **oziroma dostop to takšnih podatkov (...); ali**

(b) storitev, ki omogoča izmenjavo podatkov v digitalni obliki **ali** katero koli drugo obliko medsebojnega delovanja s takšnimi podatki, **ki jih naložijo ali ustvarijo potrošnik in drugi uporabniki te storitve;**³

² V uvodnih izjavah bi bilo treba navesti primere digitalnih vsebin (filmi, glasbene datoteke, igre, elektronske knjige ali druge elektronske publikacije, ki se lahko prenašajo ali pretakajo s spleta), glasile pa bi se lahko približno takole:

„Ta direktiva bi morala obravnavati težave v različnih kategorijah digitalnih vsebin ali digitalnih storitev in njihove dobave. Zaradi hitrega tehnološkega razvoja in za ohranjanje trajnosti pojma digitalnih vsebin bi morala ta direktiva med drugim zajemati filme, glasbene datoteke, igre, elektronske knjige ali druge elektronske publikacije, pa tudi digitalne storitve, ki omogočajo ustvarjanje, obdelavo ali hrambo podatkov, vključno s programsko opremo kot storitvijo, kot so izmenjava video in avdio vsebin ter drugo podatkovno gostovanje, urejanje besedil ali igre, ki se zagotavljajo v okolju računalništva v oblaku in na družbenih medijih. Čeprav obstajajo številni načini dobave digitalnih vsebin, kot je prenos na otipljivem nosilcu podatkov, prenašanje s strani potrošnikov na njihove naprave, pretakanje s spleta, omogočanje dostopa do pomnilniških zmogljivosti digitalnih vsebin ali dostop do uporabe družbenih medijev, bi se morala ta direktiva uporabljati za vse digitalne vsebine in digitalne storitve ne glede na medij, uporabljen za prenos ali zagotavljanje dostopa do njih. Vendar pa se ta direktiva ne bi smela uporabljati za zagotavljanje dostopa do interneta.“

³ V uvodnih izjavah bi bilo treba navesti tudi **primere „digitalnih storitev“**: programska oprema kot storitev, na primer urejanje besedil ter video in avdio datotek, igre in vsaka druga programska oprema, ki se zagotavlja v okolju računalništva v oblaku, izmenjave in drugo podatkovno gostovanje (*glej predlagano besedilo uvodne izjave iz prejšnje opombe*).

2. „integracija“ pomeni povezovanje **digitalnih vsebin ali digitalnih storitev** z elementi **potrošnikovega** digitalnega okolja **in njihovo vključevanje vanje, da bi se digitalne vsebine ali digitalne storitve uporabljale v skladu z merili za skladnost, določenimi v tej direktivi (...)**;
3. „dobavitelj“⁴ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ne glede na to, ali je v javni ali zasebni lasti⁵, ki (...) **v zvezi s pogodbami, zajetimi v tej direktivi**, deluje (...) za namene v zvezi s svojo trgovsko, poslovno, obrtno ali poklicno dejavnostjo;
4. „potrošnik“⁶ pomeni vsako fizično osebo, ki **v zvezi s pogodbami, zajetimi v tej direktivi**, deluje za namene, ki so zunaj njene trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti;⁷
5. (...) ⁸

⁴ Predlagano je, da se v uvodnih izjavah pojasni, da

- so **platforme** lahko dobavitelji v skladu s to direktivo, če delujejo za namene v zvezi s svojo poslovno dejavnostjo kot neposredni pogodbeni partner potrošnika za dobavo digitalnih vsebin ali digitalnih storitev;
- države članice ohranijo možnost, da razširijo uporabo pravil iz te direktive na platforme, ki ne izpolnjujejo zahtev, da bi se štete za „dobavitelja“, kot je opredeljen v tej direktivi;
- države članice ohranijo možnost, da urejajo odškodninske zahtevke potrošnika zoper tretje osebe, ki niso dobavitelji digitalnih vsebin ali digitalnih storitev v smislu te direktive, kot so na primer **razvijalci**, ki niso (hkrati tudi) dobavitelji.

⁵ Kar zadeva javne subjekte, ki zagotavljajo dostop do javnih podatkov, glej predlagano izključitev iz področja uporabe v točki (g) člena 3(5).

⁶ V uvodnih izjavah bi bilo treba pojasniti, da imajo države članice še naprej možnost, da uporabo pravil iz te direktive razširijo na „**pogodbe z dvojnimi namenoma**“, ko se pogodba sklene deloma za namene trgovske dejavnosti osebe in deloma zunaj okvira te dejavnosti, namen trgovske dejavnosti pa je tako omejen, da ne prevladuje v celotnem kontekstu pogodbe (besedilo temelji na uvodni izjavi (17) direktive o pravicah potrošnikov).

⁷ Predlagano je, da se v uvodni izjavi te direktive doda pojasnilo (kot je tisto iz tretjega stavka uvodne izjave (13) direktive o pravicah potrošnikov), da so države članice še naprej pristojne za razširitev uporabe pravil iz te direktive na pravne osebe ali fizične osebe, ki niso potrošniki v smislu te direktive, kot so **nevladne organizacije, zagonska podjetja ali mala in srednja podjetja**.

⁸ Glej opombo k členu 14.

6. „kupnina“ pomeni denarni znesek **ali digitalno obliko vrednosti, vključno z virtualno valuto**⁹, ki jo je treba zagotoviti v zameno za **dobavo** digitalnih vsebin **ali digitalnih storitev**;
- 6a. „osebni podatki“ pomeni osebne podatke, kot so opredeljeni v členu 4(1) Uredbe (EU) 2016/679¹⁰;
7. (...) (črtanje opredelitve pojma „pogodba“)
8. „digitalno okolje“ pomeni strojno opremo, **programsko opremo** in vse omrežne povezave (...), ki jih **potrošnik uporablja za dostop do ali uporabo digitalnih vsebin ali digitalnih storitev**;
9. „zdržljivost“ pomeni sposobnost digitalnih vsebin **ali digitalnih storitev**, da **uspešno delujejo v standardnem strojnem ali programskem okolju**;
- 9a. „funkcionalnost“ pomeni sposobnost digitalnih vsebin **ali digitalnih storitev**, da **izvajajo svoje funkcije glede na svoj namen**;
- 9b. „interoperabilnost“ pomeni sposobnost digitalnih vsebin **ali digitalnih storitev**, da **uspešno delujejo v digitalnem okolju, drugačnem od tistega, za katerega jih je dobavitelj dobavil**;
10. (...) ¹¹

⁹ V uvodnih izjavah bi lahko pojasnili, da so **virtualne valute, kolikor jih priznava nacionalna zakonodaja držav članic**, namenjene zgolj plačilu. Zato jih ne bi smeli šteti za digitalno vsebino ali digitalno storitev v smislu te direktive, ampak kot „kupnino“. Prav tako bi lahko pojasnili, da „digitalne oblike vrednosti“ vključujejo tudi **elektronske bone ali e-kupone**.

¹⁰ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov).

¹¹ Glede na spremenjeno besedilo člena 5 se je štelo, da je opredelitev pojma „dobava“ odveč, zato je bila črtana.

11. „trajni nosilec podatkov“¹² pomeni vsak instrument, ki potrošniku ali dobavitelju omogoča, da njemu osebno namenjene informacije shrani tako, da so mu dostopne za prihodnje potrebe za obdobje, ki je ustrezno glede na namen informacij, in ki omogoča nespremenjeno reprodukcijo shranjenih informacij¹³.
12. „vgrajene digitalne vsebine“ pomeni digitalne vsebine, ki so sestavni del blaga in katerih odsotnost bi povzročila neuporabnost blaga ali blagu onemogočila opravljanje glavnih funkcij, ne glede na to, ali so bile te digitalne vsebine predhodno nameščene ob sklenitvi pogodbe v zvezi z blagom ali pa so bile v skladu z navedeno pogodbo nameščene pozneje.¹⁴

¹² V uvodne izjave bi bilo treba vključiti pojasnilo po zgledu uvodne izjave 23 direktive o pravicah potrošnikov:

„Trajni nosilec podatkov bi potrošniku moral omogočati shranjevanje informacij, dokler je to potrebno za zaščito njegovih interesov, ki izhajajo iz odnosa z dobaviteljem. Takšni nosilci bi morali vključevati zlasti papir, ključne USB, CD-ROM-e, DVD-je, spominske kartice ali trde diske računalnikov ter e-pošto.“

¹³ Opomba za prevajalce: opredelitev „trajnega nosilca podatkov“ ustreza opredelitvi iz člena 2(10) direktive o pravicah potrošnikov.

¹⁴ Opredelitev iz člena 2(12) bi se lahko v uvodnih izjavah dodatno pojasnila na naslednji način:

„Trebna je pojasniti pravila, ki se uporabljajo za primere, ko so digitalne vsebine vgrajene v blago. V ta namen bi bilo kot razlikovalno merilo treba ugotoviti, ali digitalne vsebine delujejo kot sestavni del blaga. Digitalne vsebine bi bilo treba šteti za sestavni del blaga, kadar ob odsotnosti takšnih digitalnih vsebin blago ni uporabno ali ne more opravljati svojih glavnih funkcij.

Zato bi bilo treba v pravilih, ki se uporabljajo za blago, določiti pravice do povrnitve škode za potrošnike v primeru neskladnosti blaga z vgrajenimi digitalnimi vsebinami, vključno z vgrajeno programsko opremo.

Kadar pa zaradi odsotnosti digitalnih vsebin blago ne postane neuporabno ali ta ne vpliva na opravljanje glavnih funkcij blaga, digitalnih vsebin ne bi smeli šteti za vgrajene v blago v smislu opredelitve iz te direktive. Ta direktiva bi se zato morala uporabljati za takšne digitalne vsebine. Kolikor se digitalne vsebine, ki so sestavni del blaga, ne štejejo za vgrajene v blago v smislu te direktive, temveč se potrošniku dobavijo v okviru iste pogodbe kot blago, bi se morala uporabljati pravila iz te direktive v zvezi s sveženjskimi pogodbami.“

Člen 3

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za vsako pogodbo, na podlagi katere dobavitelj potrošniku dobavi digitalne vsebine **ali digitalne storitve ali se k temu zaveže (...)**.

Ne uporablja se (...) za dobavo digitalnih vsebin ali digitalnih storitev, za katere potrošnik ne plača kupnine ali se k temu ne zaveže in dobavitelju ne zagotovi osebnih podatkov ali se k temu ne zaveže.¹⁵

Prav tako se ne uporablja za primere, ko dobavitelj obdeluje osebne podatke izključno za namene dobavljanja digitalnih vsebin ali digitalnih storitev ali zato, da bi izpolnil pravne zahteve, ki veljajo zanj, sicer pa teh podatkov ne obdeluje.

¹⁵ V uvodne izjave bo dodano pojasnilo, ki se bo glasilo približno takole:

„V digitalnem gospodarstvu se digitalne vsebine pogosto dobavljajo brez plačila kupnine in dobavitelji uporabljajo osebne podatke potrošnika, do katerih imajo dostop v okviru dobave digitalnih vsebin ali digitalnih storitev. Ti posebni poslovni modeli se v različnih oblikah uporabljajo v velikem delu trga. Zagotoviti bi bilo treba enake konkurenčne pogoje.

Ta direktiva bi se morala uporabljati za pogodbe, na podlagi katerih dobavitelj potrošniku dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve ali se k temu zaveže. Države članice bi morale ohraniti možnost, da preverijo, ali so izpolnjene zahteve za obstoj pogodbe v skladu z nacionalno zakonodajo. Direktiva se ne bi smela uporabljati, kadar potrošnik ne plača kupnine ali se k temu ne zaveže in dobavitelju ne zagotovi osebnih podatkov. Ta direktiva se ne bi smela uporabljati v primerih, ko dobavitelj samo zbira metapodatke, naslov IP ali druge samodejno ustvarjene podatke, kot so podatki, ki se zbirajo in prenašajo s piškotki, razen kadar se to v skladu z nacionalno zakonodajo šteje za pogodbo. Podobno se ta direktiva ne bi smela uporabljati v primerih, ko je potrošnik, ne da bi sklenil pogodbo z dobaviteljem, izpostavljen oglasnim sporočilom izključno z namenom pridobivanja dostopa do digitalnih vsebin ali digitalnih storitev.

Vendar bi morale države članice ohraniti možnost, da uporabo pravil iz te direktive razširijo na te primere ali da drugače urejajo primere, ki so izključeni iz področja uporabe te direktive.“

2. Ta direktiva se uporablja **tudi, kadar (...)** so digitalne vsebine ali digitalne storitve razvite po potrošnikovih navodilih.
3. Z izjemo členov 5 in 11 se ta direktiva uporablja **tudi**¹⁶ za vsak **otipljiv** nosilec podatkov, **ki vsebuje** digitalne vsebine **na način, da se uporablja** izključno kot nosilec digitalnih vsebin.¹⁷
- 3a. Ta direktiva se ne uporablja za vgrajene digitalne vsebine.**
4. (...)
5. Ta direktiva se ne uporablja za¹⁸ pogodbe o:
- (a) **zagotavljanju storitev, kadar dobavitelj digitalno obliko uporablja le za posredovanje produktov takšnih storitev potrošniku;**¹⁹

¹⁶ Namen dopolnitve z besedo „tudi“ je pojasniti, da se direktiva uporablja tako za nosilce kot za digitalne vsebine.

¹⁷ V uvodni izjavi bo pojasnjeno, da ta direktiva ne bi smela ovirati izvajanja drugih zakonodajnih aktov Unije o varstvu potrošnikov, zlasti uveljavljanja pravice do odstopa iz direktive o pravicah potrošnikov v primeru CD-jev, DVD-jev, ključev USB ali podobnih otipljivih nosilcev podatkov.

¹⁸ V uvodnih izjavah bi lahko izrecno pojasnili, da države članice ohranijo možnost za urejanje področij, izvzetih s členom 3(5), kar bi lahko ubesedili približno takole:

„Države članice bi morale ohraniti možnost, da uporabo pravil iz te direktive razširijo na pogodbe, ki so izključene iz področja uporabe te direktive, ali da za takšne pogodbe določijo drugačno ureditev.“

¹⁹ Izjema iz odstavka (a) bi se lahko v uvodnih izjavah dodatno pojasnila na naslednji način:

„Ker se ta direktiva uporablja za pogodbe, katerih cilj je dobava digitalnih vsebin ali digitalnih storitev potrošniku, se ne bi smela uporabljati za pogodbe, katerih glavni predmet je zagotavljanje poklicnih storitev, kot so prevajalske, arhitekturne ali druge storitve strokovnega svetovanja, ki jih dobavitelj pogosto opravlja osebno, ne glede na to, ali dobavitelj za ustvarjanje rezultata storitve ali njegovo dostavo potrošniku uporablja digitalna sredstva ali ne. Podobno se ta direktiva ne bi smela uporabljati za javne storitve, kot so storitve socialne varnosti ali javni registri, pri katerih se digitalna sredstva uporabljajo le za posredovanje ali sporočanje storitve potrošniku. Prav tako se ta direktiva ne bi smela uporabljati za javne listine in druge notarske akte ne glede na to, ali se izvajajo, beležijo, reproducirajo ali prenašajo z digitalnimi sredstvi.“

- (b) elektronskih komunikacijskih storitvah, kot so opredeljene v Direktivi 2002/21/ES;^{20,21}
- (c) zdravstvenem varstvu, kot je opredeljeno v členu 3(a) Direktive 2011/24/EU;²²
- (d) storitvah iger na srečo, kar pomeni storitve, ki vključujejo **denarni** vložek pri igrah na srečo, vključno s tistimi, za katere so potrebne določene spretnosti, kot so loterije, igralniške igre, igre pokra in stavne transakcije, v elektronski obliki **ali prek katere koli druge tehnologije, ki omogoča komunikacijo**, in na posamezno zahtevo prejemnika storitve;

²⁰ Izjema iz odstavka (b) izraža politično odločitev, da se iz področja uporabe te direktive izključijo tradicionalne telekomunikacijske storitve (medosebne komunikacijske storitve na številko), hkrati pa se potrošnikom omogočijo koristi pravic do povrnitve škode, zagotovljenih s to direktivo, v primerih nezagotovitve dobave ali neskladnosti za tako imenovane povrhne komunikacijske storitve. To je izraženo s sklicevanjem na Direktivo 2002/21/ES, ki zajema samo tradicionalne telekomunikacijske operatorje, ne pa tudi od številke neodvisnih medosebnih komunikacij, kot so povrhne komunikacijske storitve (OTT).

²¹ Izjema iz odstavka (b) bi se lahko v uvodnih izjavah dodatno pojasnila na naslednji način:

„Trg spletnih storitev, ki se zagotavljajo s povrhnimi (OTT) komunikacijskimi storitvami in storitvami sporočanja, tj. medosebnimi komunikacijskimi storitvami, ki niso odvisne od številke in ne uporabljajo tradicionalnih komunikacijskih omrežij, ampak omogočajo komunikacijo med naslovi IP prek spleta, se hitro razvija. V zadnjih letih zaradi pojava novih aplikacij in digitalnih storitev (OTT), s katerimi se zagotavljajo medosebne komunikacijske storitve prek interneta, vedno več potrošnikov takšne storitve uporablja kot način komuniciranja. V zvezi s temi novimi storitvami je zato treba zagotoviti učinkovito varstvo potrošnikov. Pravice do povrnitve škode, ki se s to direktivo zagotavljajo za primere nezagotovitve dobave in neskladnosti, bi se torej morale uporabljati tudi za OTT.“

²² Izjema iz odstavka (c) bi se lahko v uvodnih izjavah dodatno pojasnila na naslednji način:

„Določbe te direktive se ne bi smele uporabljati za zdravstveno varstvo, ki bi ga bilo zato treba izključiti iz njenega področja uporabe. V Direktivi 2011/24/EU je zdravstveno varstvo opredeljeno kot ‚zdravstvene storitve, ki jih za paciente opravljajo zdravstveni delavci, da bi ocenili, ohranili ali obnovili njihovo zdravstveno stanje, vključno s predpisovanjem, izdajo in zagotavljanjem zdravil in medicinskih pripomočkov‘. Izključitev zdravstvenega varstva iz področja uporabe te direktive bi zato morala veljati tudi za vse digitalne vsebine, ki sestavljajo medicinski pripomoček, kot je opredeljen v direktivah 93/42/EGS, 90/385/EGS ali 98/79/ES, kadar takšen medicinski pripomoček predpiše ali zagotavlja zdravstveni delavec v smislu Direktive 2011/24/EU. Vendar bi se pravice do povrnitve škode iz te direktive morale uporabljati za vse medicinske pripomočke, kot so zdravstvene aplikacije, ki jih potrošnik pridobi na prostem trgu, ne da bi jih predpisal ali zagotovil zdravstveni delavec.“

- (e) finančnih storitvah, kot so opredeljene v členu 2(b) Direktive 2002/65/ES;²³
- (f) dobavi digitalnih vsebin, kadar se digitalne vsebine dajejo na razpolago splošni javnosti brez prenosa signala kot del predstave ali dogodka, kot so digitalne kinematografske projekcije;²⁴
- (g) digitalnih vsebinah, ki jih v skladu z Direktivo 2003/98/ES²⁵ zagotavljajo organi javnega sektorja držav članic.

6. Če ena pogodba med istim dobaviteljem in istim potrošnikom vključuje sveženj z elementi dobave digitalnih vsebin ali digitalnih storitev in elementi zagotavljanja drugih storitev ali blaga, se ta direktiva brez poseganja v odstavek 3a uporablja le za elemente pogodbe v zvezi z digitalnimi vsebinami ali digitalnimi storitvami. Člen 16 se ne uporablja, kadar sveženj vključuje elemente elektronskih komunikacijskih storitev, urejenih z Direktivo 2002/21/ES.

²³ Izjema iz odstavka (e) bi se lahko v uvodnih izjavah dodatno pojasnila na naslednji način:

„Obstoječa zakonodaja Unije o finančnih storitvah vsebuje številna pravila o varstvu potrošnikov. Finančne storitve, kot jih opredeljuje zakonodaja v tem sektorju, zlasti Direktiva 2002/65/ES, vključujejo tudi digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki so povezane s finančnimi storitvami ali omogočajo dostop do njih ter so zato zajete z zakonodajo o zaščiti finančnih storitev Unije. Pogodbe v zvezi z digitalnimi vsebinami ali storitvami, ki sestavljajo finančno storitev, bi bilo zato treba izključiti iz področja uporabe te direktive.“

²⁴ Izjema iz odstavka (f) bi se lahko v uvodnih izjavah dodatno pojasnila na naslednji način:

„Ta direktiva se ne bi smela uporabljati za digitalne vsebine, ki se širši javnosti zagotavljajo brez prenosa signala kot v primeru storitev digitalne televizije, ampak kot del umetniškega ali drugega dogodka, kot je kinematografska projekcija ali avdiovizualna gledališka predstava.“

²⁵ Direktiva 2003/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. novembra 2003 o ponovni uporabi informacij javnega sektorja (kot je bila spremenjena z Direktivo 2013/37/EU).

Učinke, ki jih lahko ima odpoved elementa v zvezi z digitalnimi vsebinami ali digitalnimi storitvami v sveženjski pogodbi v skladu s to direktivo na druge elemente sveženjske pogodbe, ureja nacionalna zakonodaja.²⁶

7. Če so določbe te direktive v navzkrižju z določbami drugega akta Unije, ki ureja posebni sektor ali predmet urejanja, imajo določbe tega drugega akta Unije prednost pred določbami te direktive.

²⁶ V uvodno izjavo bi se lahko vključila dodatna pojasnitev, ki bi se glasila približno takole:

„Digitalne vsebine ali digitalne storitve se pogosto združujejo z zagotavljanjem blaga ali drugih storitev ter se potrošniku ponujajo v okviru iste pogodbe, ki v svežnju vključuje različne elemente, na primer zagotavljanje digitalne televizije in nakup elektronske opreme ali zagotavljanje storitev dostopa do interneta. V takih primerih pogodba med potrošnikom in dobaviteljem vključuje elemente pogodbe za dobavo digitalnih vsebin ali storitev, pa tudi elemente drugih vrst pogodb, kot so pogodbe o prodaji blaga ali storitev. Ta direktiva bi se morala uporabljati samo za elemente celotne pogodbe, ki pomenijo dobavo digitalnih vsebin ali digitalnih storitev. Druge elemente pogodbe bi morala urejati pravila, ki veljajo za te pogodbe v skladu z nacionalno zakonodajo, ali po potrebi pravila iz drugega akta Unije, ki ureja posamezni sektor ali področje. Prav tako tudi morebitne učinke, ki jih lahko ima odpoved dela pogodbe v zvezi z dobavo digitalnih vsebin ali storitev na dele pogodbe v zvezi z drugimi elementi, ureja nacionalna zakonodaja.“

8. **Zakonodaja Unije o varstvu osebnih podatkov²⁷ se uporablja za osebne podatke, ki se obdelujejo v povezavi s pogodbami iz odstavka 1.²⁸**

²⁷ V uvodnih izjavah bo navedeno, da je zakonodaja Unije o varstvu osebnih podatkov izčrpen korpus predpisov, širši od Uredbe (EU) 2016/679 (Splošna uredba o varstvu podatkov). Vključuje več aktov sekundarne zakonodaje (Uredbo (EU) 2016/679 (Splošna uredba o varstvu podatkov) in Direktivo 2002/58/ES (o zasebnosti in elektronskih komunikacijah)), pa tudi in predvsem določbe primarnega prava (člena 8 in 52 Listine EU o temeljnih pravicah, člen 16 PDEU).

²⁸ V uvodnih izjavah bodo podana dodatna pojasnila, ki bi se lahko glasila približno takole:

„Zakonodaja Unije zagotavlja celovit okvir na področju varstva osebnih podatkov. Ta okvir se uporablja za vse osebne podatke, ki se obdelujejo v povezavi s pogodbami, zajetimi v tej direktivi. Zlasti ta direktiva ne posega v določbe Uredbe (EU) 2016/679 in Direktive 2002/58/ES. V primeru neskladja med določbami te direktive in zakonodajo Unije o varstvu osebnih podatkov prevlada slednja.

Zato se osebni podatki prenašajo, zbirajo in obdelujejo samo v skladu z določbami Uredbe (EU) 2016/679 (Splošna uredba o varstvu podatkov) in Direktive o zasebnosti in elektronskih komunikacijah (Direktiva 2002/58/ES) (sklic se bo posodobil po spremembi te zakonodaje).

Ta direktiva ne ureja pogojev za zakonito obdelavo osebnih podatkov, saj je to vprašanje urejeno z Uredbo (EU) 2016/679, zlasti členom 6(1) navedene uredbe. Vsakršna obdelava osebnih podatkov v povezavi s pogodbo, ki spada na področje uporabe te direktive, je zato zakonita le, če je skladna s členom 6(1) Uredbe (EU) 2016/679 o zakonitih razlogih za obdelavo osebnih podatkov.

Če obdelava osebnih podatkov temelji na privolitvi (točka (a) člena 6(1) Uredbe (EU) 2016/679), se uporabljajo posebne določbe Uredbe (EU) 2016/679, vključno s pogojem, ali je bila privolitev izražena prostovoljno. Ta direktiva ne bi smela urejati veljavnosti dane privolitve niti posledic njenega preklica.

Splošna uredba o varstvu podatkov vsebuje tudi celovit sklop pravic v zvezi z izbrisom podatkov („pravica do pozabe“) ter njihovo prenosljivostjo in vračanjem. Ta direktiva ne posega v navedene pravice. Te pravice se uporabljajo za vse podatke, ki jih potrošnik zagotovi dobavitelju ali jih dobavitelj zbere v povezavi z vsako pogodbo, ki spada na področje uporabe te direktive, ter kadar potrošnik odpove pogodbo v skladu s to direktivo.“

^{29,30} Zlasti ta direktiva ne posega v določbe Uredbe (EU) 2016/679 in Direktive 2002/58/ES. V primeru neskladja med določbami te direktive in zakonodajo Unije o varstvu osebnih podatkov prevlada slednja.

- 8a. Ta direktiva ne posega v nacionalno zakonodajo in zakonodajo Unije o avtorskih in sorodnih pravicah.
9. (...) Ta direktiva ne vpliva na **možnost držav članic, da urejajo vidike** splošnega pogodbenega **prava**³¹, kot so pravila o sestavljanju, veljavnosti, ničnosti ali učinkih pogodb, vključno s posledicami odpovedi pogodbe, **v kolikor ti vidiki niso urejeni s to direktivo**³², ali pravico do odškodnine.

²⁹ Predlagano je, da se v uvodnih izjavah pojasni tudi, da se v pravico potrošnika do preklica privolitve v smislu Splošne uredbe o varstvu podatkov še naprej ne posega in da ostaja v celoti veljavna. Takšna uvodna izjava bi se lahko glasila približno takole:

„V skladu z zakonodajo Unije o varstvu osebnih podatkov ima potrošnik pravico do izbrisa (,pravico do pozabe‘). To vključuje njegovo pravico, da prekliče privolitev za obdelavo osebnih podatkov, ki se v celoti uporablja tudi v povezavi s pogodbami, zajetimi v tej direktivi. Pravica potrošnika, da odpove pogodbo v skladu s to direktivo, ne posega v njegovo pravico v skladu z Uredbo (EU) 2016/679, da prekliče vsako privolitev za obdelavo njegovih osebnih podatkov.“

³⁰ Poleg tega bi lahko v uvodnih izjavah pojasnili, da ta direktiva ne ureja morebitnih učinkov na pogodbo, ki bi jih povzročil preklic privolitve v skladu s Splošno uredbo o varstvu podatkov, saj to vprašanje ostaja v pristojnosti držav članic:

„Direktiva ne bi smela urejati posledic za pogodbe, zajete v tej direktivi, kadar potrošnik prekliče privolitev za obdelavo njegovih osebnih podatkov. To še naprej spada na področje nacionalne zakonodaje držav članic.“

³¹ V uvodni izjavi bo pojasnjeno, da v tej direktivi ni določena **pravna narava pogodb** za dobavo digitalnih vsebin ali digitalnih storitev in da je vprašanje, ali so takšne pogodbe na primer prodajna pogodba, pogodba o storitvah, najemna pogodba ali pogodba *sui generis*, prepuščeno nacionalni zakonodaji držav članic.

³² V uvodni izjavi bo tudi vključeno pojasnilo, da se z nacionalno zakonodajo urejajo morebitne posledice **nezagotovitve dobave ali neskladnosti** digitalnih vsebin ali digitalnih storitev s pogodbo, ki je posledica ovire, **na katero dobavitelj nima vpliva** in zato od njega ne bi bilo mogoče pričakovati, da bi takšno oviro ali njene posledice, kot je višja sila, preprečil ali odpravil.

Člen 4

Raven harmonizacije

Države članice ne smejo ohraniti ali uvesti določb, ki se razlikujejo od določb te direktive, vključno z bolj ali manj strogimi določbami za zagotavljanje drugačne ravni varstva potrošnikov.

Člen 5

Dobava digitalnih vsebin ali digitalnih storitev

1. (...) Dobavitelj dobavi digitalne vsebine **ali digitalne storitve** potrošniku. Dobavitelj digitalne vsebine **ali digitalne storitve** dobavi po sklenitvi pogodbe **brez nepotrebne odlašanja**, razen če sta se pogodbenici dogovorili drugače.
2. **Dobavitelj izpolni svojo obveznost dobave**³³ (...), ko:
 - (a) **potrošnik oziroma fizična ali virtualna platforma**³⁴, ki jo je za ta namen izbral potrošnik, prejme digitalne vsebine **ali druga sredstva, ustreznega za dostop do ali prenašanje digitalnih vsebin;**
 - (b) **so digitalne storitve dostopne** potrošniku oziroma **fizični ali virtualni platformi**, ki jo je za ta namen izbral potrošnik.

³³ V uvodnih izjavah bi bilo treba pojasniti, da v primeru, ko je razlog za nezagotovitev dobave s strani dobavitelja pri potrošniku, dobavitelj ne bi smel biti odgovoren v skladu s to direktivo, na primer, če je razlog internetna povezava potrošnika.

³⁴ V uvodne izjave bo dodano pojasnilo, ki se bo glasilo približno takole:

„Obstajajo različni načini, kako digitalne vsebine pridejo do potrošnikov. Primerno je določiti preprosta in jasna pravila glede načina in časa izvajanja glavne pogodbene obveznosti dobavitelja, tj. dobave digitalnih vsebin potrošniku. Glede na to, da dobavitelj načeloma ni odgovoren za dejanja ali opustitve drugega subjekta, ki upravlja s fizično ali virtualno platformo, na primer elektronsko platformo ali shranjevanjem v oblaku, ki jo je potrošnik izbral za prejemanje ali shranjevanje digitalnih vsebin, bi moralo zadostovati, če dobavitelj dobavi digitalne vsebine tej platformi. Vendar ni mogoče šteti, da je potrošnik izbral fizično ali virtualno platformo, če to platformo nadzoruje dobavitelj ali je ta pogodbeno povezana z dobaviteljem oziroma če je potrošnik sicer izbral to fizično ali virtualno platformo za prejemanje digitalnih vsebin ali digitalnih storitev, vendar je bila to edina možnost, ki jo je ponudil dobavitelj za prejemanje digitalnih vsebin ali digitalnih storitev oziroma dostop do njih. V teh primerih za nezagotovitev dobave digitalnih vsebin ali nezagotovitev dostopa do digitalne storitve s te platforme v skladu s to direktivo veljajo enake pravice do povrnitve škode, kot če dobavitelj digitalnih vsebin ali storitev ne bi dobavil potrošniku. Glede roka za dobavo bi bilo treba v skladu s tržno prakso in tehničnimi možnostmi ter za zagotovitev določene stopnje prožnosti digitalne vsebine dobaviti brez nepotrebne odlašanja, razen če se pogodbenici ne odločita za drugačen dogovor, da bi uredili druge načine dobave.“

Člen 6

Subjektivne zahteve za skladnost digitalnih vsebin ali digitalnih storitev

1. **Dobavitelj potrošniku dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki so skladne s pogodbo.**³⁵ Da bi bile digitalne vsebine ali digitalne storitve skladne s pogodbo, kjer je ustrezno, zlasti:
 - (a) ustrezajo **opisu**, količini in kakovosti (...) ter so funkcionalne, **združljive**, interoperabilne in imajo druge (...) lastnosti³⁶ (...), zahtevane s pogodbo³⁷;
 - (b) so primerne za vsak posebni namen, za katerega jih potrošnik potrebuje in s katerim je potrošnik seznanil dobavitelja ob sklenitvi pogodbe, dobavitelj pa je s tem soglašal;

³⁵ Ta dodaten stavek prevzema filozofijo člena 2(1) Direktive 1999/44/ES, saj izrecno določa obveznost dobavitelja.

³⁶ Dodatne **specifikacije meril za skladnost in primeri** lastnosti digitalnih vsebin ali storitev bodo navedeni v uvodni izjavi, ki bi se lahko glasila približno takole:

*„Digitalne vsebine ali storitve bi morale biti skladne z zahtevami, o katerih sta se v pogodbi dogovorila dobavitelj in potrošnik. Zlasti bi morale ustrezati opisu, količini, na primer glede števila glasbenih datotek, do katerih se lahko dostopa, kakovosti, na primer glede resolucije slike, trajanju, na primere glede dolžine filma, jeziku in različici, dogovorjeni v pogodbi. Prav tako bi morale zagotavljati varnost, funkcionalnost, **združljivost**, interoperabilnost in druge lastnosti, kot so **dobro delovanje**, dostopnost in neprekinjenost, **na primer vprašanje, ali je vsebina ali storitev prekinjena ali ne**, kot je zahtevano v pogodbi.“*

³⁷ Poleg tega bi lahko v uvodnih izjavah pojasnili, da bi zahteve pogodbe morale vključevati **predpogodbene informacije**, ki so v skladu z Direktivo 2011/83/EU sestavni del pogodbe:

„Zahteve pogodbe bi morale vključevati zahteve, ki izhajajo iz predpogodbenih informacij, ki so v skladu z Direktivo 2011/83/EU sestavni del pogodbe.“

(c) so dobavljene skupaj z vsemi **dodatki**, navodili in pomočjo potrošnikom, kot je določeno v pogodbi, ter

(d) se posodabljujejo, kot je določeno v pogodbi³⁸.

2. (...) ³⁹

3. (...) ⁴⁰

4. (...) ⁴¹.

5. (...) ⁴².

³⁸ V uvodne izjave bi se lahko vključilo pojasnilo, ki bi se glasilo približno takole:

*„Ker se digitalne vsebine in storitve nenehno razvijajo, se lahko dobavitelji s potrošniki dogovorijo, da jim bodo zagotovili posodobitve in lastnosti, ko bodo te na razpolago. Zato bi bilo skladnost digitalnih vsebin ali digitalnih storitev treba ocenjevati tudi glede na to, ali se digitalne vsebine ali storitve posodabljujejo tako, kot je določeno v pogodbi. Neizvajanje **posodobitev**, dogovorjenih v pogodbi, bi bilo treba šteti za neskladnost digitalnih vsebin ali storitev s pogodbo. Poleg tega bi bilo tudi napačne ali nepopolne posodobitve treba šteti za neskladnost digitalnih vsebin ali storitev s pogodbo, saj bi to pomenilo, da se ne izvajajo na način, določen v pogodbi.“*

³⁹ Objektivna merila za skladnost so bila predstavljena v ločen člen (nov člen 6a).

⁴⁰ Odstavek 3 je bil prestavljen v člen 6a(3a).

⁴¹ Odstavek 4 je bil prestavljen v člen 6a(3).

⁴² Odstavek 5 je bil prestavljen v člen 6a(4).

Člen 6a

Objektivne zahteve za skladnost digitalnih vsebin ali digitalnih storitev

1. (...) Poleg tega, da so digitalne vsebine ali digitalne storitve skladne z vsemi zahtevami glede skladnosti, določenimi v pogodbi:
 - (a) ustrezajo namenom, za katere bi se običajno uporabljale digitalne vsebine ali digitalne storitve iste vrste, pri čemer je treba po potrebi upoštevati vso veljavno (...) nacionalno zakonodajo in zakonodajo Unije, tehnične standarde ali, v primeru neobstoja takšnih tehničnih standardov, panožne kodekse ravnanja, ki se uporabljajo za specifične sektorje (...);
 - (b) ustrezajo količini in imajo lastnosti, funkcionalnost, združljivost in druge značilnosti, kot so dobro delovanje, dostopnost, neprekinjenost ali varnost, vključno z varnostnimi posodobitvami⁴³, ki so običajne za uporabo digitalnih vsebin ali digitalnih storitev iste vrste in jih lahko potrošnik upravičeno pričakuje⁴⁴, ob upoštevanju vsakršne javne izjave (...) dobavitelja ali druge osebe v predhodnih členih verige transakcij, razen če dobavitelj dokaže, da:

⁴³ V uvodni izjavi bodo dodatno pojasnjene varnostne posodobitve:

„Objektivna ocena skladnosti bi morala temeljiti tudi na tem, ali dobavitelj zagotavlja stalno raven varnega delovanja digitalnih vsebin ali storitev z izdajanjem potrebnih varnostnih posodobitev, ki so običajne za digitalne vsebine ali digitalne storitve iste vrste, da bi se odzval na nove varnostne grožnje in ranljivosti za obdobje, kot je to potrebno glede na pogoje in naravo pogodbe. V primeru digitalnih vsebin ali digitalnih storitev, ki se potrošnikom dobavljajo neprekinjeno za časovno obdobje, ta obveznost še naprej velja za obdobje, ko so digitalne vsebine ali digitalne storitve na razpolago ali dostopne potrošniku.“

⁴⁴ V uvodnih izjavah bo pojasnjeno, da „bi bilo treba standard razumnosti v zvezi z vsemi sklicevanji v tej direktivi na to, kaj je mogoče razumno pričakovati od osebe oziroma kaj lahko oseba razumno pričakuje, objektivno ugotoviti ob upoštevanju narave in namena digitalnih vsebin ali digitalnih storitev, okoliščin primera ter poslovnih običajev in praks vpletenih strank. Zlasti bi bilo treba objektivno določiti razumen rok za zagotovitev skladnosti digitalnih vsebin, ob tem pa upoštevati naravo neskladnosti.“

- (i) za zadevno izjavo ni vedel in od njega ni mogoče razumno pričakovati, da bi zanj vedel;
 - (ii) je bila do sklenitve pogodbe izjava popravljena; **ali**
 - (iii) izjava ne bi mogla vplivati na **odločitev za nakup digitalnih vsebin ali digitalnih storitev; ter**
- (c) **se dobavljajo skupaj z vsemi dodatki in navodili, za katere lahko potrošnik razumno pričakuje, da jih bo prejel;**
- (d) **so skladne z morebitno poskusno različico ali predogledom digitalnih vsebin ali digitalnih storitev, ki ga dobavitelj da na razpolago pred sklenitvijo pogodbe (...);**
- (e) **se posodablajo, kot je potrebno za delovanje digitalnih vsebin ali digitalnih storitev.**
2. **Za neskladnost v smislu odstavka 1 se ne šteje, če je bil potrošnik ob sklenitvi pogodbe izrecno obveščen, da posamezna lastnost digitalnih vsebin ali digitalnih storitev odstopa od zahtev glede skladnosti iz odstavka 1, ter je ob sklenitvi pogodbe izrecno in ločeno sprejel to odstopanje.**⁴⁵
- 3.⁴⁶ Če se **pogodbene stranke niso dogovorile** drugače, morajo dobavljene digitalne vsebine **ali digitalne storitve** ustrezati najnovejši različici digitalnih vsebin **ali digitalnih storitev**, ki je bila na razpolago ob sklenitvi pogodbe.

⁴⁵ V uvodni izjavi bo ta določba dodatno pojasnjena:

„Odstopanje od objektivnih zahtev za skladnost bi moralo biti mogoče le, če je potrošnik o tem izrecno obveščen in mu je odstopanje torej znano ali mu razumno ni moglo biti neznan ter ga potrošnik sprejme ločeno od drugih izjav ali sporazumov ter z dejavnim in jasnim ravnanjem. Oba pogoja bi se na primer lahko izpolnila z označitvijo okenca ali aktiviranjem gumba ali podobne funkcije.“

⁴⁶ Člen 6(4) predloga Komisije.

- 3a.⁴⁷ Če pogodba določa dobavo digitalnih vsebin **ali digitalnih storitev** za časovno obdobje, so digitalne vsebine **ali digitalne storitve** skladne (...) med celotnim trajanjem tega obdobja.
- 4.⁴⁸ **Da bi bile skladne** (...), digitalne vsebine **ali digitalne storitve** izpolnjujejo tudi zahteve iz člena 7.

Člen 7

Integracija digitalnih vsebin ali digitalnih storitev

Kadar so digitalne vsebine **ali digitalne storitve** nepravilno integrirane v digitalno okolje potrošnika, se kakršna koli neskladnost, ki je posledica nepravilne integracije, šteje za neskladnost s **pogodbo**, če:

- (a) so bile digitalne vsebine **ali digitalne storitve** integrirane s strani dobavitelja ali v okviru odgovornosti dobavitelja ali
- (b) je bilo predvideno, da digitalne vsebine **ali digitalne storitve** integrira potrošnik, do nepravilne integracije pa je prišlo zaradi pomanjkljivih⁴⁹ navodil za integracijo, kadar je **dobavitelj zagotovil** ta navodila.

⁴⁷ Člen 6(3) predloga Komisije.

⁴⁸ Člen 6(5) predloga Komisije.

⁴⁹ V uvodnih izjavah bi lahko pojasnili, da bi bilo treba nepopolna ali nejasna navodila za namestitev, ki bi bila za povprečnega potrošnika zavajajoča, šteti za „pomanjkljiva“.

Člen 8

Pravice tretjih oseb⁵⁰

1. (...) Digitalne vsebine **ali digitalne storitve ne kršijo** pravic tretje osebe, **zlasti pravic intelektualne lastnine, ki ovirajo uporabo digitalnih vsebin ali digitalnih storitev** v skladu s členoma 6 in 6a.
2. **V primeru takšne kršitve država članica zagotovi, da je potrošnik upravičen do povrnitve škode zaradi neskladnosti iz člena 12, razen če je v nacionalni zakonodaji kot posledica takšne kršitve predvidena ničnost ali razveljavitev pogodbe za dobavo digitalnih vsebin ali digitalnih storitev.**

⁵⁰ Ta člen bo dodatno pojasnjen v uvodni izjavi:

„Digitalne vsebine ali digitalne storitve bi morale biti skladne z vsemi pravicami tretje osebe, zlasti pravicami intelektualne lastnine, da ne bi bila ovirana uporaba digitalnih vsebin ali digitalnih storitev v skladu s pogodbo. Kršitev pravic tretjih oseb lahko potrošniku dejansko prepreči izkoriščanje digitalnih vsebin ali nekaterih njihovih lastnosti, na primer če tretja oseba upravičeno zahteva, da dobavitelj preneha kršiti te pravice in preneha ponujati zadevne digitalne vsebine. Pravne napake so še posebej pomembne za digitalne vsebine, ki so po svoji naravi predmet pravic intelektualne lastnine. V primeru kršitve pravic tretje osebe ta direktiva ne bi smela vplivati na nacionalno zakonodajo držav članic, v kateri je predvidena ničnost pogodbe ali njena razveljavitev, na primer zaradi kršitve pravnega jamstva zoper prisilno izselitev.“

Člen 9⁵¹

Odgovornost dobavitelja

Dobavitelj je odgovoren (...) za:

- (a) vsako nezagotovitev dobave digitalnih vsebin **ali digitalnih storitev v skladu s členom 5;**
- (b) vsako neskladnost **digitalnih vsebin ali digitalnih storitev, ki:**
 - (i) obstaja v času **dobave, če pogodba določa enkratno dobavo ali več posameznih dobav,**⁵² **ali**
 - (ii) se pojavi med trajanjem **pogodbe, kadar pogodba določa neprekinjeno dobavo** v določenem časovnem obdobju (...).

Člen 9a

Roki

1. **V primerih iz člena 9(b)(i) velja, da če je dobavitelj po nacionalni zakonodaji odgovoren le za neskladnost, ki se pokaže v času po dobavi, to obdobje ni krajše od dveh let od trenutka dobave.**

⁵¹ Vrstni red členov 9 in 10 je bil zamenjan, saj se zdi bolj smiselno, da so pravila o dokaznem bremenu navedena za pravilom o odgovornosti dobavitelja.

⁵² Dodatna pojasnila bi lahko vključili v uvodne izjave, ki bi se lahko glasile približno tako, kot je navedeno v nadaljevanju, temeljile pa bi na uvodni izjavi 34 predloga Komisije:

„Dobavitelj bi moral biti odgovoren potrošniku, če ni zagotovljena skladnost digitalnih vsebin ali digitalnih storitev (...) in če te vsebine ali storitve niso dobavljene. Ker se digitalne vsebine ali digitalne storitve potrošnikom lahko dobavljajo v okviru enkratne dobave ali več posameznih dobav ali neprekinjeno v določenem obdobju, je upravičeno, da bi se obdobje za zagotovitev skladnosti digitalne vsebine ali storitve določilo v skladu s temi različnimi trenutki dobave.

Digitalna vsebina se potrošnikom lahko dobavi v okviru enkratne dobave, na primer ko potrošniki prenesejo elektronsko knjigo in jo shranijo na osebno napravo. Podobno pa lahko dobava vključuje niz takšnih posameznih dobav, na primer ko potrošniki vsak teden prejmejo povezavo za prenos novih elektronskih knjig.

2. V primerih iz člena 9(b)(ii) je dobavitelj v skladu s členom 12 odgovoren za neskladnost, ki se pokaže med trajanjem pogodbe.
3. Če po nacionalni zakonodaji za pravice iz člena 12 velja zastaralni rok, se ta ne izteče prej kot v dveh letih:
- (i) v primerih iz člena 9(b)(i) od trenutka dobave;
 - (ii) v primerih iz člena 9(b)(ii) od izteka pogodbe ali od trenutka, ko potrošnik zazna neskladnost ali se šteje, da jo je zaznal, kar koli nastopi prej.⁵³

* Nadaljevanje opombe 52 s prejšnje strani:

Razlikovalni element te kategorije digitalnih vsebin je dejstvo, da lahko potrošniki nato dostopajo do digitalnih vsebin in jih uporabljajo za nedoločen čas. V teh primerih bi bilo treba skladnost digitalnih vsebin oceniti ob dobavi, zato naj bi bil dobavitelj odgovoren le za neskladnost, ki se pojavi ob enkratni dobavi ali ob vsaki od niza posameznih dobav.

Digitalne vsebine ali digitalne storitve se lahko potrošnikom dobavljajo tudi neprekinjeno v določenem časovnem obdobju. Nепrekinjena dobava lahko vključuje primere, ko dobavitelj potrošnikom ponudi storitev za določen ali nedoločen čas, na primer dveletna pogodba za shranjevanje v oblaku ali članstvo na platformi družbenih medijev za nedoločen čas. Razlikovalni element te kategorije je dejstvo, da so digitalne vsebine ali storitve potrošnikom na razpolago ali dostopne le za določeno obdobje trajanja pogodbe ali dokler je pogodba za nedoločen čas veljavna. Zato je upravičeno, da naj bi bil dobavitelj v takih primerih odgovoren le za neskladnost, ki se pojavi v tem obdobju. Element neprekinjene dobave ne vključuje nujno dolgoročne dobave. Primere, denimo spletno predvajanje videoposnetka, bi bilo treba šteti za neprekinjeno dobavo v določenem obdobju ne glede na dejansko trajanje avdiovizualne datoteke. Primere, ko so določeni elementi digitalnih vsebin ali storitev na razpolago redno ali ob več priložnostih v določenem obdobju, bi bilo treba tudi šteti za neprekinjeno dobavo v določenem obdobju, na primer kadar pogodba določa, da bo protivirusna programska oprema samodejno posodobljena vsak prvi dan vsakega meseca v enoletnem pogodbenem obdobju ali da bo dobavitelj izdal posodobitve, ko bodo na razpolago novi elementi digitalne igre, in so digitalne vsebine ali storitve potrošnikom na razpolago ali dostopne samo v določenem obdobju trajanja pogodbe ali dokler je pogodba za nedoločen čas veljavna.

⁵³ Pojasnila v uvodni izjavi se bodo glasila:

„Države članice bi morale imeti možnost, da same urejajo nacionalne zastaralne roke. Ti zastaralni roki pa potrošnikom ne bi smeli preprečevati, da svoje pravice uveljavljajo v celotnem obdobju, ko je dobavitelj odgovoren za neskladnost. Ta uredba tako ne bi smela harmonizirati pravil glede nastopa zastaralnega roka, morala pa bi zagotavljati, da se ta rok ne izteče pred koncem obdobja, ko je dobavitelj odgovoren za skladnost.“

Člen 10

Dokazno breme

1. Dokazno breme glede tega, **ali so bile digitalne vsebine ali digitalne storitve dobavljene v skladu s členom 5**, je na strani dobavitelja.
 - 1a. **V primerih iz člena 9(b)(i) je za neskladnosti, ki se pokažejo v obdobju enega leta od trenutka, ko so bile digitalne vsebine ali digitalne storitve dobavljene, dokazno breme v zvezi s tem, ali so bile dobavljene digitalne vsebine ali digitalne storitve v času dobave skladne s pogodbo, na strani dobavitelja.**
 - 1b. **V primerih iz člena 9(b)(ii) je za neskladnosti, ki se pokažejo med trajanjem pogodbe, dokazno breme v zvezi s tem, ali so bile med trajanjem pogodbe digitalne vsebine ali digitalne storitve skladne s pogodbo, na strani dobavitelja.**
2. **Odstavka 1a in 1b** se ne uporabljata, kadar dobavitelj **dokaže**, da digitalno okolje potrošnika ni združljivo s (...) tehničnimi zahtevami digitalnih vsebin **ali digitalnih storitev**, in kadar je dobavitelj o takšnih zahtevah potrošnika **jasno in razumljivo** obvestil pred sklenitvijo pogodbe.
3. Potrošnik sodeluje z dobaviteljem, kolikor je **razumno** mogoče in potrebno, **da se oceni, ali je vzrok za neskladnost digitalnih vsebin ali digitalnih storitev v obdobju, določenem v členu 9(b)(i) oziroma (b)(ii)**, digitalno okolje potrošnika. Obveznost sodelovanja je omejena na tehnično razpoložljiva sredstva, ki so najmanj moteča za potrošnika. Če potrošnik ne sodeluje, je dokazno breme v zvezi s tem, ali je **neskladnost** obstajala v obdobju, določenem v **členu 9(b)(i) oziroma (b)(ii)**, na strani potrošnika.

Člen 11

Povrnitev škode v primeru nezagotovitve dobave

1. Če dobavitelj ne dobavi digitalnih vsebin **ali digitalnih storitev** v skladu s členom 5, **potrošnik pozove dobavitelja, naj dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve. Če zatem dobavitelj teh digitalnih vsebin ali digitalnih storitev ne dobavi nemudoma⁵⁴ ali v dodatnem obdobju, o katerem se izrecno dogovorita pogodbenici**, ima potrošnik pravico odstopiti od pogodbe (...).
2. **Odstavek 1 se ne uporabi in potrošnik lahko odstopi od pogodbe takoj, ko:**
 - (a) **se potrošnik in dobavitelj dogovorita ali je iz okoliščin ob sklenitvi pogodbe očitno, da je določen čas dobave bistven za potrošnika, dobavitelj pa digitalne vsebine ali digitalne storitve ne dobavi do tega časa ali v tem času, ali**
 - (b) **dobavitelj izjavi ali je iz okoliščin očitno, da dobavitelj ne bo dobavil digitalnih vsebin ali digitalnih storitev.**

⁵⁴ Koristno bi bilo, da se v uvodni izjavi pojasni, da bi zaradi narave digitalnih vsebin „nemudoma“ v številnih primerih lahko pomenilo „takoj“. Takšna uvodna izjava bi se lahko glasila približno takole:

„Če digitalne vsebine ali digitalne storitve niso dobavljene in potrošnik pozove dobavitelja, naj jih nemudoma dobavi, bi moral dobavitelj ukrepati čim hitreje. Ker se digitalne vsebine ali digitalne storitve dobavijo v digitalni obliki, v večini primerov za dobavo ni potreben dodaten čas, da je digitalna vsebina ali digitalna storitev na razpolago potrošniku. V nekaterih primerih bi zato moral dobavitelj takoj dobaviti digitalne vsebine ali digitalne storitve.“

Člen 12

Povrnitev škode v primeru neskladnosti

- 01. V primeru neskladnosti je potrošnik upravičen do vzpostavitve skladnosti digitalnih vsebin ali digitalnih storitev ali do ustreznega znižanja kupnine ali do odstopa od pogodbe pod pogoji iz tega člena.**
1. Potrošnik je upravičen do vzpostavitve skladnosti digitalnih vsebin **ali digitalnih storitev** (...)⁵⁵, razen če **bi bilo** to nemogoče⁵⁶ ali **bi dobavitelju povzročilo** nesorazmerne **stroške zaradi okoliščin primera, vključno z (...):**
- (a) vrednostjo, ki bi jo digitalne vsebine **ali digitalne storitve** imele, **če ne bi prišlo do** neskladnosti, ter
 - (b) pomenom neskladnosti (...).

⁵⁵ Zahteva za „brezplačnost“ je bila predstavljena v odstavku 2.

⁵⁶ V uvodni izjavi bo pojasnjeno, da pojem „nezmožnosti“ ne zajema le dejanske nezmožnosti, ampak tudi primere, ko vzpostavitev skladnosti digitalnih vsebin ali digitalnih storitev ne bi bila možna zaradi pravnih razlogov ali ovir.

2. Dobavitelj **brezplačno** in brez znatnih nevšečnosti za potrošnika vzpostavi skladnost digitalnih vsebin **ali digitalnih storitev (...)** v skladu z odstavkom 1 v razumnem času⁵⁷ od trenutka, ko je potrošnik dobavitelja obvestil o neskladnosti (...), glede na vrsto digitalnih vsebin **ali digitalnih storitev** in namen, za katerega je potrošnik te digitalne vsebine **ali digitalne storitve** zahteval.⁵⁸
3. Potrošnik je upravičen do bodisi **ustreznega** znižanja kupnine v skladu z odstavkom 4, če so digitalne vsebine **ali digitalne storitve** dobavljene proti plačilu kupnine, ali **do odstopa** od pogodbe v skladu z odstavkom 5, in sicer v katerem koli od naslednjih primerov:
- (a) ukrep za vzpostavitev skladnosti digitalnih vsebin **ali digitalnih storitev** ni možen⁵⁹ **ali je nesorazmeren v skladu z odstavkom 1**;
 - (b) dobavitelj ni **vzpostavil skladnosti digitalnih vsebin ali digitalnih storitev v skladu z odstavkom 2**;

⁵⁷ V uvodni izjavi bi lahko bilo pojasnjeno, da potrošniku in dobavitelju ni prepovedano, da se dogovorita o roku, do katerega bo dobavitelj vzpostavil skladnost digitalnih vsebin ali digitalnih storitev.

⁵⁸ V uvodni izjavi (in ne v členu 3(9)) bi bilo treba pojasniti, da imajo države članice možnost urediti pravico potrošnika, da zadrži plačilo, dokler dobavitelj ne vzpostavi skladnosti digitalnih vsebin ali digitalnih storitev. V uvodnih izjavah bi bilo treba prav tako pojasniti, da lahko države članice same uredijo vprašanje, ali je dobavitelj upravičen zadržati povračila, ki se izplačajo potrošniku ob odpovedi pogodbe, dokler potrošnik ne izpolni svoje obveznosti in dobavitelju vrne nosilec digitalnih vsebin. Predlagano besedilo, ki naj bi se dodalo v uvodni izjavi 10:

„Države članice bi morale imeti še naprej možnosti, da same urejajo pravice pogodbenic, da zavrnejo izpolnitev vseh ali nekaterih obveznosti, dokler druga pogodbenica ne izpolni svojih obveznosti. Morale bi biti denimo svobodne pri urejanju vprašanja, če je potrošnik v primerih neskladnosti upravičen zadržati plačilo kupnine ali del nje, dokler dobavitelj ne vzpostavi skladnosti digitalnih vsebin ali digitalnih storitev, ali pri urejanju vprašanja, če je dobavitelj upravičen zadržati povračilo, ki naj bi se izplačalo potrošniku ob odpovedi pogodbe, dokler potrošnik ne izpolni svoje obveznosti po členu 13b(2), da dobavitelju vrne nosilec digitalnih vsebin.“

⁵⁹ Glej opombo 56 o nezmožnosti iz člena 12(1).

- (ba) neskladnost ostaja kljub poskusom dobavitelja, da vzpostavi skladnost digitalnih vsebin ali digitalnih storitev;
- (c) narava neskladnosti je tako resna, da upravičuje takojšnje znižanje kupnine ali odstop od pogodbe⁶⁰;
- (d) dobavitelj izjavi ali je (...) iz okoliščin očitno, da dobavitelj ne bo vzpostavil skladnosti digitalnih vsebin ali digitalnih storitev v razumnem času ali brez znatnih nevšečnosti za potrošnika.

4.⁶¹ Znižanje kupnine je sorazmerno z zmanjšanjem vrednosti digitalnih vsebin ali digitalnih storitev, dobavljenih potrošniku, v primerjavi z vrednostjo, ki bi jo digitalne vsebine ali digitalne storitve imele, če bi bila zagotovljena skladnost.

Kadar je v pogodbi določeno, da se digitalne vsebine ali digitalne storitve dobavljajo v časovnem obdobju v zameno za plačilo kupnine (...), se kupnina zniža za obdobje, ko skladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve ni bila zagotovljena.

⁶⁰ Nadaljnja pojasnila in primeri bi lahko bili navedeni v uvodni izjavi, ki bi se glasila približno takole:

„V nekaterih primerih je potrošnik utemeljeno upravičen do takojšnjega znižanja kupnine ali do odstopa od pogodbe, na primer, ko se od potrošnika ne more pričakovati, da bi zaupal v zmožnost dobavitelja, da lahko vzpostavi skladnost digitalnih vsebin ali digitalnih storitev zaradi resnosti neskladnosti, predhodnega neuspelega poskusa dobavitelja, da vzpostavi skladnost digitalnih vsebin ali digitalnih storitev, ali če je jasno, da dobavitelj ne bo vzpostavil skladnosti digitalnih vsebin ali digitalnih storitev. Na primer, potrošnik bi lahko bil upravičen, da neposredno zahteva odpoved pogodbe ali znižanje kupnine, kadar je potrošniku dobavljena protivirusna programska oprema, ki je sama okužena z virusi, to pa bi predstavljalo primer takšne resne neskladnosti.“

⁶¹ Za dodatno pojasnilo člena 12(4) bi se obrazložitve v uvodnih izjavah lahko glasila takole:

„V primeru, ko je potrošnik upravičen do znižanja kupnine, plačane za digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki se dobavljajo v časovnem obdobju, bi bilo treba pri izračunu znižanja kupnine upoštevati zmanjšanje vrednosti zaradi neskladnosti ter zaradi časa, ko potrošnik ni mogel koristiti skladnosti digitalnih vsebin ali digitalnih storitev.“

5. Če so digitalne vsebine ali digitalne storitve dobavljene v zameno za plačilo kupnine, ima potrošnik **pravico** odstopiti od pogodbe le, če neskladnost **ni zanemarljiva**. Dokazno breme, da **je** neskladnost **zanemarljiva**, je na strani dobavitelja.

Člen 13

Uveljavljanje pravice do odpovedi pogodbe

Potrošnik uveljavlja pravico do odpovedi pogodbe z (...) **izjavo dobavitelju, v kateri izrazi odločitev o odpovedi pogodbe.**⁶²

(...)

⁶² Besedilo odstavka 1 je bilo sestavljeno po vzorcu besedila člena 11(1)(b) direktive o pravicah potrošnikov.

Člen 13a

Obveznosti dobavitelja v primeru odpovedi pogodbe

1. (...) **V primeru odpovedi pogodbe** dobavitelj potrošniku povrne **vse zneske**, ki so bili plačani **na podlagi pogodbe**.

⁶³**Če pa je v pogodbi določena dobava digitalnih vsebin ali digitalnih storitev za časovno obdobje ter je bila pred odpovedjo pogodbe nekaj časa zagotovljena skladnost digitalnih vsebin ali digitalnih storitev, dobavitelj potrošniku povrne le sorazmerni del plačane kupnine, ki ustreza časovnemu obdobju, ko skladnost digitalnih vsebin ali digitalnih storitev ni bila zagotovljena, ter del kupnine, ki jo je potrošnik plačal vnaprej, za preostalo obdobje, ko bi pogodba še trajala, če ne bi bila odpovedana.**

2. Dobavitelj za vse osebne podatke potrošnika izpolnjuje obveznosti iz Uredbe (EU) 2016/679 (...).

⁶³ Drugi pododstavek člena 13a(1) ureja vprašanje delnega povračila v primeru odpovedi pogodbe. Ne zadeva samo „neprekinjene dobave“, temveč vse primere, ko se digitalne vsebine dobavljajo za časovno obdobje, zato bi bilo treba potrošniku le delno povrniti stroške, če skladnost digitalnih vsebin ali storitev ni bila zagotovljena samo v nekaterih delih tega obdobja.

3. **Poleg tega da dobavitelj potrošniku na razpolago⁶⁴ vse digitalne vsebine (...), če niso osebni podatki, ki jih je naložil ali ustvaril potrošnik, ko je uporabljal digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki jih dobavlja dobavitelj.**

Dobavitelju ni treba dati potrošniku na razpolago takšnih digitalnih vsebin, ki jih je z uporabo digitalnih vsebin ali digitalnih storitev ustvaril potrošnik, če so takšne digitalne vsebine, ki jih je ustvaril potrošnik, uporabne le skupaj z digitalnimi vsebinami ali digitalnimi storitvami, ki jih dobavlja dobavitelj, ali če zadevajo le dejavnosti, ki jih je potrošnik izvajal z uporabo digitalnih vsebin ali digitalnih storitev, ki jih dobavlja dobavitelj, ali če jih je dobavitelj združil z drugimi podatki in jih ni več mogoče ločiti oziroma bi bil zato potreben nesorazmeren napor.

Potrošnik ima pravico, da **te digitalne vsebine pridobi** brezplačno in v razumnem času ter v obliki, ki je v splošni rabi in **strojno berljiva**, pri čemer ga dobavitelj ne **ovira**.

Dobavitelj poleg tega ne uporablja nobene takšne digitalne vsebine, ki jo je treba v skladu s tem členom dati na razpolago potrošniku, razen če je zadevno vsebino ustvaril več kot en potrošnik in jo drugi potrošniki lahko uporabljajo.

4. (...) Dobavitelj lahko prepreči, da bi potrošnik še naprej uporabljal digitalne vsebine **ali digitalne storitve**, zlasti tako, da brez poseganja v odstavek 3 potrošniku onemogoči **nadaljnji** dostop do digitalnih vsebin **ali digitalnih storitev** ali onemogoči uporabniški račun potrošnika.

⁶⁴ V uvodnih izjavah bi lahko bili kot primeri navedeni načini, na katere je mogoče dati podatke na razpolago potrošniku, kot je vzpostavitev vmesnika za izmenjavo podatkov.

Člen 13b
Obveznosti potrošnika v primeru odpovedi pogodbe

1. Potrošnik **po odpovedi pogodbe** ne uporablja **digitalnih vsebin ali digitalnih storitev ter jih ne daje** na razpolago tretjim stranem (...).
2. Če je bila digitalna vsebina dobavljena na **otipljivem** nosilcu podatkov, potrošnik na zahtevo dobavitelja in na njegove stroške vrne **otipljivi** nosilec podatkov dobavitelju nemudoma po prejetju dobaviteljeve zahteve. **Če se dobavitelj odloči, da bo zahteval vračilo otipljivega nosilca podatkov, mora zahtevo dati v 14 dneh od dneva, ko je bil obveščen o odločitvi potrošnika, da odpove pogodbo.**
3. Potrošnik ni zavezan plačati za uporabo digitalnih vsebin **ali digitalnih storitev** v obdobju pred odpovedjo pogodbe, **med katerim ni bila zagotovljena skladnost digitalnih vsebin ali digitalnih storitev.**

Člen 13c⁶⁵
Roki in sredstva, s katerimi lahko dobavitelj povrne zneske

1. Vsako povračilo, ki ga mora dobavitelj plačati potrošniku v skladu s členom 12(4) ali 13a(1) zaradi znižanja kupnine ali odpovedi pogodbe, se izplača nemudoma in nikakor ne pozneje kot v 14 dneh od dneva, ko je dobavitelj obveščen o odločitvi potrošnika, da uveljavi svojo pravico do znižanja kupnine ali svojo pravico do odpovedi pogodbe.

⁶⁵ V novem členu 13c so v enem členu združene določbe o rokih in sredstvih, s katerimi dobavitelj povrne zneske, ki sta jih prej vsebovala člena 12(4) in 13a(1).

2. **Dobavitelj povračilo izplača z uporabo istih plačilnih sredstev, kot jih je uporabil potrošnik za plačilo digitalnih vsebin ali digitalnih storitev, razen če potrošnik izrecno soglaša z drugimi plačilnimi sredstvi in če potrošniku zaradi takšnega povračila ni treba plačati nobenih pristojbin.**
3. **Dobavitelj potrošniku ne zaračuna nobenih pristojbin za povračilo.**

Člen 14

(...)⁶⁶

⁶⁶ V skladu z odstavkoma 15 in 16 „političnih smernic“ iz junija 2016 (dok. 9768/16) je bil člen 14 črtan. Predlagamo, da bi v uvodni izjavi vključili pojasnilo o tem, da odškodnine ureja nacionalna zakonodaja. Takšna uvodna izjava bi se lahko glasila približno takole:

„Direktiva ne ureja nobenih pravic do odškodnine za potrošnika, če so digitalne vsebine ali naprave neskladne s pogodbo ali če digitalne vsebine niso dobavljene. Zato direktiva ne bi smela vplivati na možnost držav članic, da uveljavijo ali ohranijo pravila o pravici do odškodnine v skladu s svojo nacionalno zakonodajo.“

Spremembe digitalnih vsebin ali digitalnih storitev⁶⁷

1. Če je v pogodbi **natančno določeno**, da so digitalne vsebine ali digitalne storitve **potrošniku na razpolago za časovno obdobje, (...) lahko dobavitelj spremeni (...)** digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki jih dobavlja potrošniku (...), **pod naslednjimi pogoji**:

⁶⁷ Na podlagi uvodne izjave 45 iz predloga Komisije bi lahko v uvodnih izjavah dali dodatna pojasnila, ki bi se glasila približno takole:

„V tej direktivi bi bilo treba obravnavati tudi spremembe, kot so posodobitve in nadgradnje, ki jih naredijo dobavitelji v digitalnih vsebinah ali digitalnih storitvah, ki so potrošniku na podlagi obstoječe pogodbe na razpolago za časovno obdobje. Digitalne vsebine in digitalne storitve se hitro razvijajo, zato so lahko takšne posodobitve, nadgradnje in podobne spremembe nujne, poleg tega pa pogosto koristijo potrošniku. Nekatere od teh sprememb so lahko v pogodbi opredeljene kot posodobitve in so tako del pogodbenih obveznosti. Druge spremembe so morda potrebne zaradi izpolnjevanja objektivnih zahtev za skladnost digitalnih vsebin ali digitalnih storitev, določenih v tej direktivi. S spet drugimi spremembami, ki so ob sklenitvi pogodbe predvidljive, pa bi se moral potrošnik ob sklenitvi pogodbe izrecno strinjati.

Razen teh sprememb, s katerimi naj bi vzdrževali skladnost, bi bilo treba dobavitelju dovoliti tudi, da pod določenimi pogoji spremeni značilnosti digitalnih vsebin ali digitalnih storitev, če je v pogodbi takšna sprememba utemeljena. Takšna utemeljitev bi lahko zajemala primere, ko je sprememba nujna zaradi prilagajanja digitalnih vsebin novemu tehničnemu okolju ali večjemu številu uporabnikov ali drugim pomembnim operativnim zahtevam.

Zaradi uravnoteženja potrošniških in poslovnih interesov bi bilo treba poleg takšne možnosti za dobavitelja uvesti tudi pravico potrošnika, da odpove pogodbo, če imajo te spremembe nezamisljiv negativen učinek na uporabo digitalnih vsebin ali digitalnih storitev ali dostop do njih. Objektivno bi bilo treba ugotoviti, kakšen negativen učinek imajo spremembe na potrošnikovo uporabo digitalnih vsebin ali digitalnih storitev ali njego dostop do njih, ter pri tem upoštevati naravo in namen digitalnih vsebin ali digitalnih storitev ter kakovost, funkcionalnost, interoperabilnost in druge glavne značilnosti, ki so običajne za digitalne vsebine ali storitve iste vrste. Vendar pravila o takšnih posodobitvah, nadgradnjah ali podobnih spremembah ne bi smela zadevati primerov, ko pogodbenici skleneta novo pogodbo o dobavi digitalnih vsebin ali digitalnih storitev, na primer zaradi distribucije nove različice digitalnih vsebin ali digitalnih storitev.“

- (a) pogodba **dovoljuje in utemeljuje takšno spremembo** in
- (b) **sprememba je narejena brez dodatnih stroškov za potrošnika** ter
- (c) potrošnik je **jasno in razumljivo obveščen** o spremembi, **pod pogojem, da je v primerih iz odstavka 2 potrošnik dovolj zgodaj na trajnem nosilcu podatkov obveščen o značilnostih in času spremembe ter o svoji pravici, da odpove pogodbo v skladu z odstavkoma 2 in 3, oziroma, če je ustrezno, o možnosti, da obdrži nespremenjene digitalne vsebine ali digitalne storitve v skladu z odstavkom 5.**

(...)

2. Potrošnik je **upravičen, da odpove pogodbo (...), če ima sprememba negativen učinek na njegov dostop do digitalnih vsebin ali digitalnih storitev ali njihovo uporabo, razen če je ta negativni učinek zanemarljiv.**⁶⁸
3. **Potrošnik lahko uveljavi pravico, da brez dodatnih stroškov odpove pogodbo v skladu z odstavkom 2 najpozneje v 30 dneh od dneva, ko je bil obveščen v skladu z odstavkom 1(c). Pravica do odpovedi pogodbe ne preneha pred pretekom 14 dni od dneva, ko je bila narejena sprememba. (...)**

⁶⁸ V uvodni izjavi bi lahko nadalje pojasnili razmerje med členoma 15 in 12 nekako takole:

„Če ima takšna sprememba negativen učinek na potrošnikov dostop do digitalnih vsebin ali digitalnih storitev ali njihovo uporabo, bi moral imeti potrošnik pravico, da zaradi takšne spremembe brez kakršnih koli stroškov odpove pogodbo. Če zahteve iz člena 15(1) niso izpolnjene, to ne vpliva na pravico potrošnika do vzpostavitve skladnosti digitalnih vsebin ali digitalnih storitev, znižanja kupnine ali odpovedi pogodbe, kot je določeno v členu 12. Podobno bi moral biti potrošnik tudi v primeru, ko pride po spremembi do neskladnosti digitalnih vsebin ali digitalnih storitev, ki pa ni posledica zadevne spremembe, še naprej upravičen do povrnitve škode zaradi neskladnosti teh digitalnih vsebin ali digitalnih storitev, kot je določeno v členu 12.“

4. Če potrošnik odpove pogodbo v skladu z odstavkoma 2 in 3 (...), dobavitelj potrošniku povrne le sorazmerni del plačane kupnine, ki ustreza časovnemu obdobju po spremembi digitalnih vsebin ali digitalnih storitev.
5. Odstavki od 2 do 4 se ne uporabljajo, če je dobavitelj potrošniku omogočil, da brez dodatnih stroškov obdrži nespremenjene digitalne vsebine ali digitalne storitve in je zagotovljena skladnost teh digitalnih vsebin ali digitalnih storitev, potrošnik pa se je s tem strinjal.

Člen 16

Pravica do odpovedi dolgoročnih pogodb o dobavi digitalnih vsebin ali digitalnih storitev

1. Če pogodba predvideva dobavo digitalnih vsebin **ali digitalnih storitev za določen čas**⁶⁹, **daljši od 12** mesecev, (...) je potrošnik upravičen, da brezplačno odpove pogodbo kadar koli po preteku 12 mesecev.⁷⁰

⁶⁹ V uvodnih izjavah bo pojasnjeno, da se člen 16 uporablja le za pogodbe za določen čas, daljši od 12 mesecev, ter ne vpliva na nacionalne predpise o odpovedi pogodb za nedoločen čas. Poleg tega bo v uvodnih izjavah pojasnjeno tudi, da lahko države članice še naprej samostojno urejajo pogoje, pod katerimi se lahko pogodba za določen čas samodejno podaljša, in pogoje, pod katerimi se lahko za takšno samodejno podaljšanje šteje, da je nadaljevanje začetnega pogodbenega obdobja.

⁷⁰ V uvodnih izjavah bi lahko pojasnili, da ta direktiva ne bi smela vplivati na nobeno pravico potrošnika, da odpove pogodbo za digitalne vsebine ali digitalne storitve med postopkom poravnave dolgov, predvidenim v nacionalni zakonodaji.

2. Potrošnik uveljavlja pravico do odpovedi pogodbe **v skladu s členom 13. Potrošnik posreduje obvestilo** o odpovedi **vsaj 30 dni pred začetkom učinkovanja odpovedi.**
- 3.⁷¹ Če potrošnik odpove pogodbo v skladu s tem členom, **se ustrezno uporabljajo členi 13a, 13b in 13c. (...)**
4. Če so digitalne vsebine **ali digitalne storitve** dobavljene proti plačilu kupnine, ostane potrošnik zavezan za plačilo dela kupnine za dobavljene digitalne vsebine **ali digitalne storitve**, ki ustreza časovnemu obdobju pred začetkom učinkovanja odpovedi pogodbe. **Dobavitelj povrne potrošniku le delež plačane kupnine, ki ustreza časovnemu obdobju po odpovedi pogodbe.**

Člen 17

Regresna pravica

Če je dobavitelj odgovoren potrošniku zaradi kakršne koli nezagotovitve dobave digitalnih vsebin **ali digitalnih storitev ali** neskladnosti s pogodbo, ki je posledica dejanja ali opustitve dejanja s strani osebe v **predhodnih** členih verige transakcij, je dobavitelj upravičen do uveljavljanja regresne pravice proti odgovorni osebi ali odgovornim osebam v verigi transakcij. Osebo, proti kateri dobavitelj lahko uveljavlja regresno pravico ter ustrezne postopke in pogoje uveljavljanja, določa nacionalna zakonodaja.

⁷¹ Vrstni red odstavkov 3 in 4 je bil zamenjan.

Člen 18

Izvrševanje

1. Države članice zagotovijo, da obstajajo ustrezna in učinkovita sredstva za zagotavljanje skladnosti s to direktivo.
2. Sredstva iz odstavka 1 vključujejo predpise, po katerih lahko eden ali več naslednjih organov, določenih v skladu z nacionalno zakonodajo, začne postopek v skladu z nacionalno zakonodajo pred sodiščem ali pred pristojnimi upravnimi organi, da se zagotovi uporaba nacionalnih predpisov za prenos te direktive:
 - (a) javni organi ali njihovi zastopniki;
 - (b) potrošniške organizacije, ki imajo pravni interes za varstvo potrošnikov;
 - (c) poklicna združenja, ki imajo pravni interes za začetek postopka.

Člen 19

Prisilna narava

1. Razen če ni v tej direktivi določeno drugače, kakršen koli pogodbeni pogoji, ki v škodo potrošnika izključuje uporabo nacionalnih ukrepov za prenos te direktive, od njih odstopa ali spreminja njihove učinke, preden potrošnik obvesti dobavitelja **o tem, da dobava ni bila opravljena** ali da skladnost s pogodbo ni zagotovljena, **ali preden dobavitelj potrošnika obvesti o spremembi digitalnih vsebin ali storitev v skladu s členom 15**, za potrošnika ni zavezujoč.
2. **Ta direktiva dobaviteljem ne preprečuje, da potrošnikom ponudijo pogodbene dogovore, ki presegajo raven varstva, zagotovljenega s to direktivo.**⁷²

⁷² V novi odstavku 2 je prenesena določba iz člena 3(6) direktive o pravicah potrošnikov (v katerem je to pojasnilo vključeno v določbo o področju uporabe).

Člen 20

Spremembe Direktive 1999/44/ES, Uredbe (ES) št. 2006/2004, Direktive 2009/22/ES

1. V členu 1(2) Direktive 1999/44/ES se točka (b) nadomesti z naslednjim besedilom:

„(b) potrošniško blago: pomeni premične materialne predmete, razen:

- blaga, prodanega v okviru izvršbe ali drugih sodnih ukrepov,*
- vode in plina, če se ne prodajata v omejeni prostornini ali določeni količini,*
- elektrike,*
- **otipljivih** nosilcev podatkov, ki vsebujejo digitalne vsebine, če so uporabljeni izključno kot nosilci digitalnih vsebin potrošniku, v skladu z Direktivo (EU) N/XXX⁷³.“*

2. V Prilogi k Uredbi (ES) št. 2006/2004 se doda naslednja točka:

*„21. Direktiva (EU) N/XXX Evropskega parlamenta in Sveta z dne XX/XX/201X o **nekaterih vidikih** pogodb o dobavi digitalnih vsebin (UL...)“*

3. V Prilogi I k Direktivi 2009/22/ES se doda naslednja točka:

*„16. Direktiva (EU) N/XXX Evropskega parlamenta in Sveta z dne XX/XX/201X o **nekaterih vidikih** pogodb o dobavi digitalnih vsebin (UL...)“*

⁷³ Direktiva (EU) N/XXX Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o nekaterih vidikih pogodb o dobavi digitalnih vsebin (UL...)

Člen 21

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do *[(prvega dne v mesecu) dve leti po začetku veljavnosti]*.
- 1a. Te ukrepe uporabljajo od *[6 mesecev po datumu prenosa v skladu z odstavkom 1]*.**
2. Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.
3. Države članice sporočijo Komisiji besedilo predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 22

Pregled

Komisija najpozneje *[pet let po začetku veljavnosti]* pregleda uporabo te direktive in predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu. V poročilu je med drugim preučena potreba po uskladitvi pravil, ki veljajo za pogodbe o dobavi digitalnih vsebin **ali digitalnih storitev** (...), razen tistih, ki jih zajema ta direktiva(...), **vključno z mogočo uporabo direktive za vgrajene digitalne vsebine**.

Člen 23

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 24

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,
